

TAF - Sveriges Taxiföretag i Förening

Org.nr: 802401-3073

Charlottenberg 447, 193 41 Sigtuna

Tel ordf.: 070 868 29 55

Arbetsmarknadsdepartementet

Enheten för arbetsrätt och arbetsmiljö

a.remissvar@regeringskansliet.se

a.arm@regeringskansliet.se

Sveriges Taxiföretag i Förening:

Remissvar på SOU 2026:3, Genomförande av Plattformdirektivet

TAF-Taxiföretagen är en till Företagarna ansluten branschpartner, och instämmer härmed i vad som anförs i det remissvar som meddelas i deras remissyttrande.

Undertecknad, policychef hos TAF, lämnar därutöver nedanstående kommentarer:

Mario Draghis välkända och respekterade rapport (2024) presenterar en omfattande diagnos av EU's ekonomiska utmaningar, och föreslår en ny strategisk inriktning för att återställa Europas konkurrenskraft.

Värt att inledningsvis notera är därför att de inledande samtalen om det som skulle komma att manifesteras i det här aktuella plattformsdirektivet initierades så pass länge sedan som någon gång under 2018, och då baserades på erfarenheter av den begynnande digitala affärsmodell från perioden 2011-2018 som börjat sitt segertåg bla genom det USA-baserade företaget Ubers inträde på den globala taximarknaden.

Denna nya revolutionerande och kostnadseffektiva modell för att digitalt koppla ihop leverantör och kund nådde omgående även andra marknader som tex. korttidsuthyrning av bostäder, där appen Airbnb som lanserades 2008 snabbt blev det mest kända varumärket.

Detta nya sätt för affärsföretag att kommunicera via sociala medier utmanade på ett närmast brutalt sätt inte bara sedan länge befästa affärsmodeller och fackligt inflytande, utan även myndigheters möjligheter för tillsyn och fiskal kontroll över olika skattebaser.

Det som idag kallas plattformsföretag fick då i takt med att gällande praxis och regelverk snabbt blev obsoleta, olika benämningar som tex. app-bolag eller gig-bolag.

Drabbade konkurrenter, förbisprungna myndigheter med sina plötsligt tandlösa byråkratiska regelverk, och inte minst fackföreningar insåg snabbt att ett för dessa institutioner ovälkommet paradigmskifte stod för dörren. Men det dröjde alltså ända till den 9 december 2021 innan EU-kommissionen med avstamp i ett arbetsrättsligt perspektiv lade fram sitt första förslag till ett direktiv om bättre arbetsvillkor för plattformarbete.

Alltså. Det är nu nästan tjugu år sedan plattformsföretagen började verka i Europa, och idag står vi inför ett införande av en lag som helt vilar på ett litet antal EU-politikers tankar kring en oroande verklighet som gällde för ungefär 10 år sedan...

Draghi-rapporten, vilken närmast enhälligt hyllats som en för Europa livsviktig väckarklocka, adresserar just detta problem: Europa halkar hjälplöst efter.

Utan att gå in på detaljer kan vi notera att redan under den första punkten slår Draghi fast som svar på frågan "Vad måste göras?" att vi genast måste:

1. Förenkla och rensa i regelverken.
2. Identifiera och ta bort överflödiga, överlappande eller för detaljerade regler.
3. Minska den administrativa bördan, särskilt för små och medelstora företag.

Men. Vi skall nu den 3 december 2026 inkorporera detta EU-direktiv i svensk lagstiftning, och därmed träder en ny lag i kraft, präglad av otydligheter, ofullkomligheter och juridiska inkonsekvenser vilka under åratals framöver kommer att behöva tolkas genom många hundratals olika prejudicerande rättsprocesser som sakta kommer vandra igenom ett flertal av våra olika domstolshierarkie

EU's plattformsdirektiv kommer därmed i praktiken vara slutligt implementerat i Sverige först mer än tio år efter det att ett antal politiker (med en syn på näringsverksamhet som formats under decennier långt före 2010-talet) långt efter att det den egentligen borde ha uppdaterats eller kanske tom. avskaffats!

Fast i gamla hjulspår gör vi nu med berått mod alltså exakt tvärtom mot vad Mario Draghi pekat på utan att på minsta vis ha blivit motsagd.

Ett bra exempel på hur galet man kan hamna, är det i utredningen högst centrala och därmed frekventa begreppet "Företag". Vad menas i utredningen med detta?

SCB's lista över företag omfattar 1 353 056 aktörer. Ca 150 000 av dessa torde inte beröras alls av plattformsdirektivet. De ideella föreningar, trossamfund, kommuner, arbetslöshetskassor m fl som tas upp här kan kanske tex i någon mindre verksamhet vara momspliktiga, men företag i den etablerade betydelsen är de knappast.

Särskilt intressant är, att av de återstående ca 1 256 879 företagen i Sverige så är nästan hälften enskilda firmor, alltså rörelser där en fysisk individ ensam står för all affärsrisk.

Sannolikt har politiker och tjänstemän inom EU varit helt okunniga om detta för Sverige helt unika förhållande. Utredningen SOU 2026:3 berör visserligen detta fenomen, men varken adresserar eller gör en konsekvensanalys av denna helt centrala anomali.

En internationell jämförelse - Procentuell andel av samtliga företag som är enskilda firmor eller motsvarande:

Sverige	46%
Storbritannien	18 %
Vietnam	5 %

Sverige står alltså ut i detta hänseende och har, i jämförelse med Sydostasiens snabbast växande ekonomi Vietnam, tio gånger fler näringsidkare som alltså sätter hela sin privatekonomi på spel, enbart för att få välja en livsstil som egenentreprenörer. Och specifikt inom den svenska taxinäringen som TAF alltså här företräder, uppgår andelen enskilda firmor till hisnande 67%.

Varför detta för Sverige helt unika förhållande?

Jag ser två möjliga orsaker, med ett inbördes kausalt samband:

Inget annat västerländskt land har haft en tillnärmelsevis lika nära och långvarig koppling mellan ett statsbärande socialistiskt parti och en välorganiserad och välfinansierad fackföreningsrörelse.

Medlemskap i något av de till den största centrala fackföreningssammanslutningen anslutna specialförbunden ledde mycket länge till automatiskt medlemskap i det dominerande socialdemokratiska partiet. Utträde var iofs möjligt, men ledde regelmässigt till stigmatisering och utfrysning på arbetsplatsen. Den så kallade kollektivanslutningen avvecklades till sist så sent som 1990.

Som en följd av detta kom ett synsätt med innebörden att småföretagare och entreprenör var osolidariska, egenyttiga, giriga och därmed oönskade att bli förhärskande – ett för näringsliv och tillväxt skadligt synsätt som inom delar av svensk myndighetsutövning dessvärre fortfarande gör sig påmint.

Sverige har därmed kommit att hamna rejält offside i relation till EU's vedertagna företagsbegrepp:

Kategori	Antal anställda	Omsättning
Mikroföretag	1-9	Upp till ca 2 miljoner euro
Små företag	10-49	Upp till ca 10 miljoner euro
Medelstora företag	40-249	Upp till ca 50 miljoner euro

Till vardags talar vi ju i Sverige eg bara om två sorters företag; små och stora.

I praktiken har detta lett till att deltids- och enmansföretagare visserligen av lagstiftaren erbjudits en enkel möjlighet att till Skatteverket som "enskild företagare" redovisa sin verksamhet, men bara under förutsättning att individen då frivilligt avstår samtliga de lagstadgade sociala och arbetsrättsliga förmåner som alla löntagare i vårt land har ovillkorlig rätt till. För att i stället starta ett aktiebolag med begränsad personlig risk, var länge tröskeln relativt hög. Betydande aktiekapital, och ett inträde i en värld med en lagstiftning som medför i det närmaste helt identiska grundkrav likadana som de som gäller för de allra största börsnoterade bolagen verkade för många mycket länge, och än idag avskräckande.

Det finns också en tredje faktor, som vi sällan ser på grund av den naturliga bjälken i det egna ögat: Sverige är ett kulturellt mycket särpräglat land.

Institutet för Framtidsstudier är numera huvudman för det ofta förbisedda forskningsorganet World Values Studies. Deras forskning går ut på att bla på ett illustrativt sätt synliggöra internationella kulturskillnader, och när man tittar in på deras kulturvärldskarta ser man att Sverige placerar sig helt ensamt längst upp ena hörnet!

<https://www.iffs.se/world-values-survey/>

Någon som inte har vett att uttrycka sig försiktigt PK skulle nog påstå att Sverige nog faktiskt är ett ganska konstigt land... (Men det vore ju helt oacceptabelt att i tex. ett officiellt remissvar till Regeringen att uttala något sådant...)

I skrivande stund har till Sverige i den avgörande kvalmatchen inför fotbolls-VM just vunnit över Polen med 3-2. Och det vore i linje med ovan nämnda särposition i världen fullkomligt oacceptabelt om Sverige inte hade kvalat in bland de 48 lag av de 211 som medlemmar i Fifa som får delta i VM... Kanske en illustration av synen på vår egen förträfflighet?

Denna svenska självbild är inte alls helt oförtjänt. Men den har från tid till annan grumlat vår blick för det andra nationer gjort, och fortsatt gör betydligt bättre. Sveriges småföretagarpolitik är sedan mycket länge ett sådant blint område. EU's småföretagarpolitik är kanske något lite något bättre, men de riktigt goda förbilderna tycks vara utom synhåll någonstans långt bort i österlandet.

Så nu blir ett EU-direktiv som flera av våra mest framstående näringslivsföreträdare bakom stängda dörrar kallats för "Hål i huvudet" svensk lag. Kanske inte helt optimalt...

Michael Harvey

Förbundssekreterare och policychef Sveriges Taxiföretag i Förening